

Skoraj v sredini mesta stoji hiša z napisom „Auerbachova klet“. Lokal je znan iz Goethejevega „Fausta“; saj je v njem Mefisto pred visokošolci uganjal svoje čarovnije. Preden sem odšel iz mesta, sem obiskal to klet. Vsa je poslikana s prizori iz „Fausta“. Ob stenah visi več spominskih listov Goethejevih in njegove družine. Pravijo, da je mladi Goethe začasa svojih visokošolskih študij rad zahajal v ta lokal. Tudi jaz sem si privoščil steklenico ren-

HAMBURG: VODNA ULICA

skega vina. Posledica je bila, da sem se, prišedši na vlak, zopet zleknil po klopi elegantnega kupeja in prespal vso pot do Hamburga. Škode pravzaprav ni bilo nobene; severonemška ravan je zelo dolgočasna, mesta ob tej proggi pa tudi nimajo nikakih znamenitosti.

Ko se zbudim, se je že zdanilo. Vozili smo se po veliki ravnini. Hiš izprva nisem zagledal mnogo; kmalu pa so začele rasti iz zemlje kakor gobe po dežju. Tovaren in skladišč je vedno več. Na desni in levi zagledam prekope; v njih počivajo visoko naloženi čolni in mali parniki. „Pa menda nismo

še v Hamburgu?“ si mislim. Pogledam krog sebe. Vsi potniki so imeli kovčke že pripravljene. Komaj sem imel časa, da sem si uredil obleko, že se vlak ustavi. Izprevodniki odpirajo vrata in kličejo: „Hamburg, glavni kolodvor!“ Postrešček mi odnese prtljago v bližnji hotel. Umijem se in osnažim, tudi na zajtrk ne pozabim, potem pa hajdi po mestu.

IV.

Hamburg. — HAPAG.

Kaj bi počel turist v tujem mestu brez „vodnika“? Izvlečem rdeče vezanega Baedekerja, poiščem floris mesta Hamburga ter iztikam po nabrežju Alsterdamm; tamkaj se namreč nahaja glavna pisarna „Hamburško - ameriške družbe“.

V Hamburgu se izliva v Labo rečica Alster. V mestu samem tvori dva velika ribnika, lahko bi ju imenovali tudi jezerci: Außen-Alster in Binnen-Alster. Na obrežju teh dveh jezerc so imenitni široki drevoredi; kraj njih stoje krasne palače hamburških bogatinov, pa tudi izredno elegantne restavracije in kavarne. Posebno lepo je obrežje Binnen-Alstra; na eni strani se imenuje Alsterdamm, na treh drugih pa Jungfernstieg, ki slovi po vsej Evropi. Kar je Dunajčanu Ring, kar je Berolincu „Unter den Linden“, to je Hamburžanu Jungfernstieg.

Velika palača „Hamburško - ameriške družbe“, sezidana iz rezanega kamna, ima nad vratni napis: „Mein Feld ist die Welt.“ (Moje polje je svet.) Ponosno je to družbeno geslo. Pa je družba tudi lahko ponosna; saj je dandanašnji največja parobrodna družba na vsem svetu. Ustanovila se je l. 1847. z imenom „Hamburg - Amerikanische Paketfahrt - Aktien - Gesellschaft“. Odtod izvira znana okrajšava družbenega imena HAPAG, kar je zlasti za brzojave zelo prikladno. Pri naročilih se včasih zelo mudi. Na brzojav zapišeš kratek naslov: „Hapag, Dunaj,“ „Hapag, Hamburg,“ brzojav gotovo dojde na glavno družbeno zastopstvo v dotičnem mestu. Tudi na družbenih zastavah in parnikih, na obleki in pokrivalu njenih uslužbencev čitaš okrajšavo Hapag.

Po širokih stopnicah stopim v notranje prostore. V veliki pisarni poiščem oddelek „Zabavni izleti“, izročim uradniku potrdilo o poslanih 200 markah in priložim še 400 mark. V nekaj trenutkih so mi izvršili vozni list. „Kdaj in kje stopim na parnik?“ vprašam uradnika. — „Blücher leži na Labi blizu morja,“ mi odgovori. „Jutri zjutraj ob devetih se odpeljete z manjšim parnikom po Labi, ob enajstih ste že na Blücherju. Pridite torej med 8. in 9. uro v pristanišče Grasbrook; tamkaj bo že čakal parnik, ki vas prepelje. — „Grasbrook, kje pa je to?“ vpra-